

Bemærkninger til forslaget

Den 26. april 1982 søgte den daværende socialdemokratiske boligminister Erling Olsen med aktstykke nr. 295 Folketingets Finansudvalg om hjemmel til at yde garanti for tab på grundsummer for 21 grundarealer, der er erhvervet af almennyttige boligselskaber. Den samlede garantisum var på 510.036.800 kr. For ansøgningen stemte S, SF, CD og VS. Imod stemte KF, V, FP, RV og KRF.

Forud for vedtagelsen i Finansudvalget havde Folketinget oplevet den utraditionelle fremgangsmåde, at boligministeren fremsatte et beslutningsforslag, nr. B 8 af 29. april 1982 (forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at opretholde aktstykke nr. 295 til Finansudvalget vedrørende garantier for grundkøbessummen), hvis indhold var en opfordring til, at samme boligminister skulle opretholde sit aktstykke i Finansudvalget.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget hed det:

»Formålet med den foreslåede garantiordning er, at man vil søge at hjælpe de boligselskaber, der i slutningen af 1960'erne erhvervede byggegrunde med henblik på opførelse af almennyttigt boligbyggeri, men som på grund af den dem uforskyldte almindelige afmatning i nybyggeriet i de seneste år har måttet se i øjnene, at grundudgifterne på de endnu ubebyggede grunde i den forløbne ventetid som følge af det høje renteniveau er steget og for hver dag stiger i et sådant omfang, at der er opstået risiko for, at det ikke på længere sigt vil være økonomisk muligt at bygge på grundene.«

Når boligministeren valgte at fremsætte et beslutningsforslag om at opretholde sit eget aktstykke, skyldtes det, at de pågældende almennyttige boligselskaber var ved at gå konkurs. Det var en regulær politisk bestemt reaktionsform for en række boligselskaber med tætte tilknytninger til Socialdemokratiet og arbejderbevægelsen.

Problemet var imidlertid, at grundene overhovedet ikke var det værd, som boligselskaberne stod og manglede i kapital. Grundene var vurderet ved 17. almindelige vurdering til i alt at være 139.151.600 kr. værd. Da boligselskaberne havde brug for langt større beløb, blev en af Boligministeriets grundpriskon-

sulenter sendt på inspektion af byggegrundene. Derefter blev de vurderet til at være 512.609.900 kr. værd. De blev dog bogført til en værdi af 598.437.342 kr. – altså en stigning på 430 pct.!

Det er dog en gennemsnitsvurdering. Flere af opskrivningerne var langt større. Afd. Gammelso i Høje-Tåstrup fik en opskrivning fra 10,3 mio. kr. til 113,6 mio. kr., Karlstrup Boligselskab fik en opskrivning fra 2,7 mio. kr. til 24,5 mio. kr., og Arbejdernes Andelsboligforening, Århus, fik en opskrivning fra 244.800 kr. til 12,6 mio. kr.

I dag ved vi, at staten kommer til at overtage de 10 byggegrunde, og den nuværende boligminister Svend Erik Hovmand (V) vurderer, at man over 3 år kan sælge grundene for 20–25 mio. kr.

Der er næppe tvivl om, at den anvendte fremgangsmåde er dybt kritisabel. Al samfundsøkonomi vil bryde sammen, hvis virksomheder i økonomiske problemer kan henvende sig til staten og få en kommissær til at lave en opskrevet vurdering af tilfældige aktiver.

Havde en privat virksomhed brugt samme fremgangsmåde, ville både bagmandspoliti, Told og Skat og alt, hvad der kan kravle og gå af socialister, udnævne det til fup og kapitalistisk svindel. Strafferammen for en sådan privat fidusmager vil være betydelig. Nu var det imidlertid ikke en privat virksomhed, men derimod en af »familien«. De socialdemokratiske dominerede boligselskaber er en del af den højtbeundne »arbejderbevægelse« og har som sådan gennem årene tiltaget sig manganen en særstatus. Intet var således lettere end at få et andet »familiemedlem«, en socialdemokratisk boligminister, til at gennemføre denne totalt fiktive bogføring.

Efter udskiftning på ministerrækken blev det firkløverregeringens første boligminister, Niels Bollmann (CD), som med et aktstykke, nr. 182 af 18. februar 1983, skulle rette aftalen med boligselskaberne til. Det blev nu præciseret, at garantien vil komme til udbetaling den 31. december 1991 for så vidt angår de byggegrunde, der til den tid endnu ikke er bebygget. Og at det nu ikke var 22 grunde, men 15 grunde. Arealerne havde nu ikke længere en værdi på 512.609.900 kr., men derimod 440.463.100 kr.